

- II.22.136 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
II.22.137 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
II.22.138 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
II.22.139 ἢ ὕτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
II.22.140 ῥηϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν,
II.22.141 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς
II.22.142 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
II.22.143 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
II.22.144 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
II.22.145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
II.22.146 τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
II.22.147 κρουνώ δ' ἵκνον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
II.22.148 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
II.22.149 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
II.22.150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
II.22.151 ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἴκυϊα χαλάζῃ,
II.22.152 ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω.
II.22.153 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
II.22.154 καλοὶ λαΐνιοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
II.22.155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
II.22.156 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν υἱας Ἀχαιῶν.
II.22.157 τῆ ῥα παραδραμέτην φεύγων ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
II.22.158 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
II.22.159 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖην
II.22.160 ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
II.22.161 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
II.22.162 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
II.22.163 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον
II.22.164 ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνὴ ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
II.22.165 ὡς τῷ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
II.22.166 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρώντο·
II.22.167 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
II.22.168 ὦ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
II.22.169 ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
II.22.170 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην
II.22.171 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
II.22.172 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
II.22.173 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.

- II.22.174 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε
II.22.175 ἢέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢέ μιν ἦδη
II.22.176 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
II.22.177 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
II.22.178 ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές οἶον ἔειπες·
II.22.179 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴση
II.22.180 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
II.22.181 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
II.22.182 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
II.22.183 θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
II.22.184 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·
II.22.185 ἔρξον ὅπῃ δὴ τοὶ νόος ἔπλετο, μὴ δ' ἔτ' ἐρώει.
II.22.186 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
II.22.187 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἄϊξασα.
II.22.188 Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς,
II.22.189 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται
II.22.190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσας·
II.22.191 τὸν δ' εἶ πέρ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
II.22.192 ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον ὄφρα κεν εὕρη·
II.22.193 ὡς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
II.22.194 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
II.22.195 ἀντίον ἄϊξασθαι ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους,
II.22.196 εἶ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
II.22.197 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
II.22.198 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
II.22.199 ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
II.22.200 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν·
II.22.201 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὄς ἀλύξαι.
II.22.202 πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
II.22.203 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
II.22.204 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;
II.22.205 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
II.22.206 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
II.22.207 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.